

Francouzská dilemata

- CZ24 News | 7. května 2021

FRANCIE: „Systematická islamofobní kampaň pod rouškou svobody vyznání,“ tak v říjnu označil pákistánský premiér Imran Khan situaci ve Francii. Od té doby Pákistán [bojkotuje](#) dovoz některého francouzského zboží.

Pákistán se tak stal na chvíli hrdinou islamistů. Gilbert Collard (73), francouzský poslanec Evropského parlamentu za Národní sdružení Marine Le Penové, zveřejnil minulý týden na svém Twitteru [fotografii](#), kde na rotundě z 11. století v městečku Fabrègues na jihu Francie, někdo namaloval pákistánskou vlajku.

Vztahy Pákistánu a Francie jsou vyostřené potom, co prezident Emmanuel Macron vyjádřil ve své zemi podporu svobodě slova a důrazně odsoudil vraždění ve jméno náboženství. Po několika demonstracích v Pákistánu, organizovaných Radikální islámskou stranou Tehreek-e-Labbaik Pakistan

(TLP) u francouzského zastupitelského úřadu v Islámábádu, doporučilo tamní velvyslanectví Francouzům, aby co nejdříve opustili Pákistán, a cestovat do této země vyloženě [nedoporučuje](#).

Pákistánský ministr vnitra, šejk Rashid Ahmed, prohlásil, že „všichni francouzští občané jsou zde v bezpečí a nehrozí jim žádná nebezpečí.“

Podobný názor k francouzské podpoře svobody projevu má i Turecko. To svobodu projevu v podobě karikatur proroka Mohameda tvrdě odsoudilo. Mezi další muslimské země citlivé na „utlačování“ muslimů ve Francii jsou např. také Jordánsko, Alžírsko, Sýrie, Saúdská Arábie, Tunisko, Kuvajt či Katar. Tady všude se vlády vůči tvrzené francouzské islamofobii [vymezují](#).

„Zabil jsem Satana...”

Celou eskalaci vztahů Francie s některými muslimskými zeměmi však musíme vidět v širších souvislostech. Někteří komentátoři dokonce připouštějí, že tolik diskutované rozhodnutí Nejvyššího francouzského soudu z letošního 14. dubna, který zprostil obžaloby muslimského vraha pro nepřičetnost, možná souvisí právě se špatnou pověstí Francie v muslimském světě.

Jak víme, židovka Sarah Halimiová (65) byla 4. dubna 2017 [vyhozena](#) z okna jejího bytu ve třetím patře pařížské čtvrti Belleville, jejím sousedem, muslimem Kobili Traorém (27). Než tuto symbolickou defenestraci provedl, nešťastnou lékařku na důchodě ošklivě zbil. Při vyhazování připomněl její vrah z Mali celému světu, proč to provedl, a to pokřikem Alláhu akbar. Policistům, kteří přispěchali na místo, pak ještě s vítězstvím v očích dodal: „zabil jsem Satana“.

Za trestně nezodpovědného byl vrah Traoré označen proto, že podle znalců trpěl psychózou z nadměrného užívání konopí. Po tomto „osvobozujícím“ rozsudku byl umístěn do léčebny. Propuštění přichází v úvahu nejdříve za tři roky, kdy je nařízen první přezkum jeho zdravotního stavu.

Francie se k této vraždě postavila, jak se říká po evropsku a pojmenovala celkem nevýznamnou ulici v historické židovské čtvrti Paříže po zavražděné nešťastnici Sarah Halimiové.

Islám nebo byznys?

Francouzská vláda tak stojí v politickém sevření obchodních zájmů exportérů, svých širších zahraničněpolitických zájmů a domácí svobody slova. Situace je to nelehká zvláště pak s ohledem na vysokou míru trestné činnosti muslimů ve Francii.

Ve Francii žije odhadem okolo 7 milionů muslimů, převážně sunnitské větve, což je v rámci Evropské unie daleko nejvíce. Podle některých průzkumů [konvertuje](#) k islámu ročně přibližně 100 000 Francouzů a spolu s vysokou porodností těchto vyznavačů Koránu se předpokládá, že počet muslimů se do roku 2040 vyšplhá na 15 milionů. Oficiální čísla z Francie však neexistují, údaje vycházejí z průzkumů veřejného mínění.

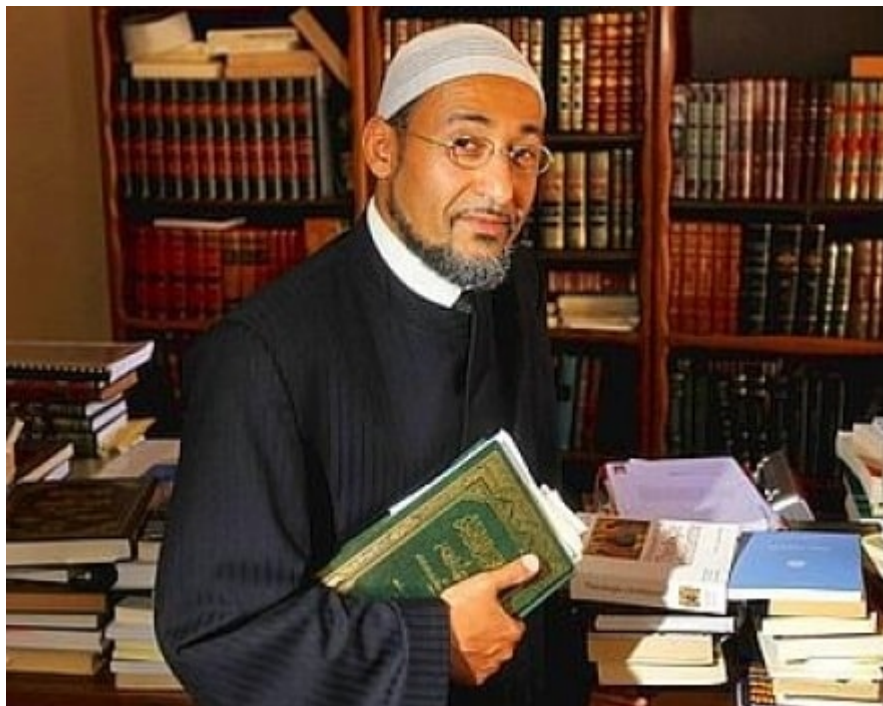
A aby pohled na francouzskou vládu a její v zásadě neřešitelnou situaci, byl tak nějak kompletní, připomeňme [výrok](#) ministra vnitra Gerarda Darmanina z letošního 11. dubna: „Útoky proti muslimům jsou útoky proti republice“. Reagoval tím na poškození islámského kulturního centra v Rennes, na západě Francie, které kdosi pokreslil antiislámskými hesly („katolicismus – náboženství státu“) krátce před zahájením muslimského svátku ramadán.

Z francouzského příkladu pokusu o inkluzi muslimů do postkřesťanské společnosti, můžeme usoudit, že tamní násilí je následkem naivní a až nesmyslně shovívavé imigrační politiky. Právní rámec, který by mohl současnou situaci vyřešit spolu se zachováním akcentu právního státu, Francouzi spatřují

v důrazné sekularizaci. Je však zřejmé, že za vzestupem kriminality stojí především muslimy chybně vykládané svobody. Francii tak v podstatě nezbyvá nic jiného, než zásadně zesílit policejní represi, a to i za cenu zmíněných exportních ztrát. Politické heslo sekularismu může v budoucnu přinést tak nanejvýš povinné pokleky policistů před mešitami nebo jiné absurdní výjevy, které v jiném kontextu můžeme vidět v dnešních Spojených státech.

Varování od imáma

Na obrázku je původem Maročan, Tareq Oubrou (62), muslim, spisovatel a „imám z Bordeaux“. Je ženatý a je otcem čtyř dětí. Ve svých provoláních často [upozorňuje](#), že radikalizace mladých muslimů vychází z nepochopení Koránu. Teroristické útoky odsuzuje a o islamismu tvrdí, že „imigraci jsme nechali na dlouhou dobu bez omezení a bez výběru...“ Ve Francii žije od roku 1991.

Autor: Petr Homola

Zdroj: <https://www.konzervativninoviny.cz/>